

MUTATÓ

A Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület kiadványa
III. évfolyam 2. szám – 2011 ősze

20 színes év

Éljen sokáig a Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület! Nőjön nagyra! Feltételezhető, hogy 2011. év harmadik hétvégéjén sok - a fentihez hasonló - jókívánság fog elhangzani.

20 éves a Békéscsabai KIE.

Reméljük sokan ünnepelnek majd velünk együtt és közösen gondolhatunk vissza az elmúlt időszakra.

20 év.

Emberi léptékkal mérve már jelentős. A gyermek felnőtt, már nem kamasz (teenager); önálló, felelősségteljes viselkedést várhatunk el tőle. Egy ilyen gyermekre büszke a szülő, és/vagy könnyen meghatódik, ha rá gondol.

Hogyan gondolhatunk a csabai KIE 20. évére? Sikerként? Minden bizonnyal. Utólag, mindent egybevéve, egyértelműen igen. Köszönetet is érdemelnek az egykori vezetők, önkéntesek, munkatársak.

De nem csak sikerekről szólt ez az időszak. Sok kihívás, küzdelem és kudarc is fellelhető a Békéscsabai KIE „új-kori” történelmében. „A dolgok a legritkább esetben történnek úgy, ahogy azt az ember elképzei.” Ez nem egy

bibliai idézet, hanem a Papírkutyák című filmben hangzik el elég gyakran egy-egy gyökeres, drámai fordulat előtt. Valóban sok minden történt a csabai KIE-sekkel is és javarészt senki sem sejtette a fordulatot. Több helyen is volt a székhelyünk, voltunk sokan és voltak időszakok, amikor kevesebben fordultak meg az aktuális KIE-ház falai között. Születtek örök barátságok, és sajnos vannak, akik már nem szívesen váltanak szót egymással.

Milyen kár, hogy nem csak sikerekkel teli az életünk! Mi a francnak a kudarc?

Egy történet jut erről az eszembe. Egy korombéli, hozzánk közel lakó férfi valahogy sosem talált szimpatikusnak. Nem volt túl közvetlen a kapcsolatunk, fogadtuk egymás köszönését, de érezhető volt a feszültség közöttünk. Hogy miért nem jöttünk ki, azt nem tudom. Egy nap aztán ismét összetalálkoztunk. Az illető megszólított és elmondta, hogy aznap halt meg a pár hetes gyermeke. A hír letaglózott. Mindemellett nem értettem, hogy miért mondja el nekem.

Aztán kiderült, hogy egy közös ismerőstől hallotta, hogy hívő ember vagyok és csakis ezért osztotta meg velem ezt a szomorú ténytet. Azóta egészen más viszonyban vagyunk. Engem megtisz-

telt a bizalmával. Azóta sajnos hallottam, hogy az állásából is kitették és a fiatal felesége is elhunyt. Hogy miért éri őt ennyi tragédia azt persze nem

tudhatom. Nem hiszem, hogy csak azért, hogy mi jobban megismerjük egymást. Sok kérdésre neki kell választ találnia. Annyit azonban tudok, hogy egy-egy próbatétel segít abban, hogy más szempontból gondoljuk át életünket.

A színes élet kifejezést akkor használjuk, ha az életünk vidám, változatos, élvezetes. Azonban ennek a kifejezésnek a használatakor nem vesszük figyelembe, hogy vannak sötétebb színek is és egy színes kép szomorúságot is tükrözhet. A Békéscsabai KIE 20 éves élete a második értelmezés szerint volt színes. Volt sötétebb időszakunk, de élénk, vidám színek is felfedezhetők ebben a két évtizedben.

Még nagyon sok vidám színekben gazdag éveket a BcsKIE-nek!

Ten Sing Begegnung

– *avagy Ten Sing találkozások, ezúttal hagenben*

Tavaly októberben kezdődött. A CVJM hageni csoportjával három tensinges fiatalember is látogatóba érkezett hozzánk. Már akkor, az első találkozáskor felvetődött, csináljunk valami közös, fiatalos programot a következő nyáron. Az élő szót mind több írott szó követte, a nyári TS program szerveződni kezdett, így már tavasszal minden békéscsabai TS tag beírhatta a naptárjába: augusztusban Hagenbe utazunk!

A hageni csoport és helyi támogatóik nagylelkűségének köszönhetően tulajdonképpen az első megtett kilométertől az utolsó

elfogyasztott falatig minden tekintetben német barátaink vendégei voltunk, akárcsak az a kisbusznyai belorusz fiatal, akik velünk együtt a TS találkozó résztvevői voltak.

Programunkat magyar- és belorusz est (a nemzetek ízeivel, természetesen), kölni és bonni kirándulás,

egész napos TS próba, hageni városnéző túra és a helyi KIE csoportban lebonyolított nemzetközi koncert tette kiemelkedően különlegessé és emlékezetessé. No, meg az itt létrejött, megerősödött kapcsolatok, barátságok. Iska és Kocsor Ági biztos kezű sofőrökként gurítottak minket keresztül több határon, Marton Tamás utunk első állomásán ágyat és az egész útra kisbuszt tett alánk. Kaptunk többek között finom falatokat, remek élményeket és egy szuperillatos Pingvi nevű baglyot. És ígéretet, hogy mindennek folytatása következik! (J)

(Íme a hazai résztvevők benyomásai pár mondatban:)

A hűvös német szelek ellenére meleg fogadtatásban részesítettek bennünket a hageni KIE-sek. Német, fehérorosz és magyar fiatalok „ten singeltek” közösen. A Kölni Dóm tornyába is felmáztunk, ami valljuk be, többünknek okozott izomlázat, de megérte a kilátás miatt! Nagyszerű élmény volt ez a rövid TS találkozó, amelynek végén a három

nemzet csapata közös, nagyszabású koncertet adott. Vágyunk vissza és várjuk az újdonsült nemzetközi barátainkat Magyarországa! (Mary)

Úgy látszik, a moldvai tánc a világ minden táján népszerű, de azért fehérorosz barátaink nemzeti ételei sem okoztak csalódást. Ha Hagenben jár az ember, nem szabad meglepődni azon, ha – a lila tehenek mellett – egy bagoly pingvinné változik, vagy ha egy ismerős angol sláger fehéroroszul szólal meg. (Nelli)

Fantasztikus élmény volt angol és német tudás nélkül is! És remek volt a közös előadás! (Boldi)

Úgy gondolom, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy nagyon jól éreztük magunkat. A vendégszeretet, az ételek elkészítése és az egész napos éneklés is bebizonyította, hogy nem az számít, hogy milyen nyelvet beszélünk, hanem az, hogy a YMCA-be tartozunk. Ez egy olyan dolog, amit soha nem fogunk elfelejteni. Jó volt veletek... (Hani)

Megkérdeztük önkénteseinket

Néhány munkatársunkat kérdeztük meg az önkéntes munkához való viszonyukról. Valamennyien a Nyitott házban tevékenykedtek, többek között. Köszönjük munkájukat, és alkalomadtán számítunk is rájuk...

Mégis mi lehet az, ami rávett, hogy elvállald és kitartóan végezd is az adott munkát? Miért volt ez neked jó?

Oláh Titanilla

A KIÉ-ben végzett önkénteskedés nem az első ilyen munkám volt, így amikor lehetőséget kaptam gondolkodás nélkül vállaltam, hogy munkatárs legyek. Nagyon sok mindent tanultam, rengeteg élménnyel gazdagodtam és jó barátokat szerezhettem.

Boldizsár Tibor

Már nem nagyon emlékszem, hogy lettem Nyitott házask munkatárs. Nekem személy szerint teljes mértékben jót tett, hogy munkatárs lettem. Elsősorban megismerhettem magamat, meg jó hangulatban eltölhettem a hétköznapijaimat - meg a hétvégémet, ha voltak képzések :)

Sági Zoltán

Először is a fiatalok becsábítása volt a célom, hogy ne kocsmába inni és fetrengeni járjanak, hanem egy kultúrált helyre. És egy jó csapatba tartozni, beszélgetni, szórakozni jó...

Mi lehet fontosabb: az elérni kívánt cél vagy a munka közbeni hangulat? És mennyire fontos az eredmény?

Mind a kettő ugyanolyan fontos, ha munka közben nincs meg a jó hangulat nehezebb elérni a célt, valamint ha a kívánt célt nem tudjuk elérni a befektetett munkát időpocséklásnak tekinthetnénk. Nagyon fontos, hogy tudjuk hova tartunk és mi lesz a vége.

A cél az egyik legfontosabb, mivel az egyén csak így tud tovább haladni a feladatában és az életben. A hangulat ugyanúgy fontos, mint a cél. Néha az eredmény nem az, ami ki lett tűzve, de bizonyítja, hogy mennyit foglalkoztál vele.

Én munka közben arra gondolok, hogy mit lehetne adni a közönségnek, mi fogná meg őket (mert ugye adni jó). Az eredmény meg kell nekem, hogy lássam nem hiába dolgozok, és néha jó egy-két visszajelzés.

Van, aki tagja a szervezetnek és úgy teszi a dolgait, van aki önkéntesként. Lehet-e ennek jelentősége – akár csoporton belül általában, akár számodra?

Nem tapasztaltam, hogy hátrányom vagy előnyöm lenne abból, hogy „csak” önkéntes vagyok. Szerintem nincs nagy jelentősége, persze a tagoknak több joguk, kötelezettségük van, de ez soha nem okozott problémát a munka vagy a szórakozás során.

Számomra nics jelentősége. De ha komolyabb munkaágban végez munkát, akkor legalább ismerjen minket, az egyesületet.

Ennek nincs jelentősége, hiszen én is egy darabig nem lehettem TAG, de előtte is jó volt csinálni. Ha valaki jobban szeretne tartozni hozzánk az lépjen be...

Önkéntesen csak kisebb dolgok végezhetők, vagy egész komoly, felelősségteljes feladatok is elvállalhatók? Vajon mennyire kérhető számon az önkéntes (a szervezet felől nézve, az elvégzett munkát tekintve), illetve mennyire kérhető számon a szervezet (az önkéntes felől, az elvárható támogatásokat tekintve)?

Önkéntesként csak egész komoly, felelősségteljes feladatok vannak. Azért gondolom így, mert emberekkel foglalkozunk, sokszor egy-egy beszélgetés életet változtat meg. Felelősséggel tartozik a szervezet az önkéntesért illetve a munkásnak is felelősséget kell vállalni a szervezetért.

Nem tudom, hogy a komoly mi lehet, de ha az, ami nekem komoly, akkor igen, elvégezheti egy önkéntes is. Miért nem lehet számonkérni?

Szerintem embere válogatja, tehát megbízható-e, szeretné-e csinálni. De ha elvállalta, csinálja meg.

Egy szervezetnél mi lehet akadály – mondjuk a három fő probléma szerinted –, ami az önkéntesek lelkes munkavégzésének útjában áll?

Ha nincs eredménye a munkának. Kevés segítségkérő van. A munkatársak közötti rivalizálás, vélemény eltérés.

A "tömeg".
A türelmetlenség.
Az eredmény!

Ha nincs eredmény, kevesen vagyunk..

Mi lehetne az a két-három dolog, ami leginkább felpezsdíthetné az önkéntesek tömeges és intenzív munkavállalását egy szervezetnél?

Ha sok munka lenne, sok munkatárs. „Ellen szolgáltatás”: programokra járás, kortárs konferenciákra.

A cél?
A munkának a kisebb sikerei?
A tömeg megjelenése :)

Jó közösség. Hangulat. Program.

Mit üzennél két-három mondatban a jövő önkénteseinek?

Nagyon megéri energiát fektetni bele, ha azonnal nem is, később mindenképp megtérül. Sokat jelent az emberekkel való kapcsolatok kialakításában az önismeret, az emberismeret.

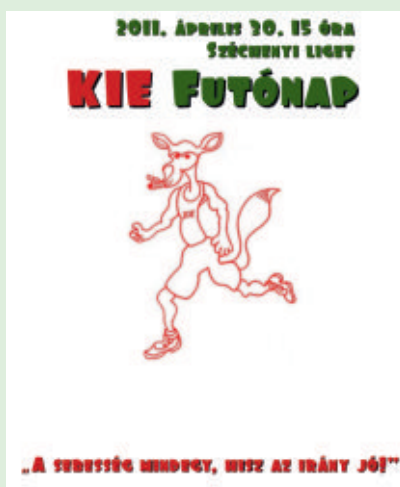
Mindenképp legyetek önkéntesek, megéri! Rengeteg új információhoz juthatsz, mely a saját életedben is felhasználható. És egy jó kis közösségben eltöltheted a kis szabad idődet, ha van.

A KIE és a hasonló ifjúsági közösségek kellenek.. Ne hagyjuk elveszni ezeket a helyeket.

KIE Futónap

Egyesületünk 2011. április 30-án ismét futónapot rendezett a Széchenyi-ligetben. A szponzor-futás bevételét két célra tervezzük fordítani. A pénz felét a Bakay Péter által vezetett sárszentlőrinci cigánymisszió egyik nyári táborának támogatására, míg a másik felét fenntartási költségeink fedezésére szánjuk. Ezen a szombaton a startpisztoly elsütése előtti percekben közel egy tucatsnyi lelkes futó társaságában gyanakodva kémleltük az eget, hiszen bármerre néztünk, mindenfelé sötét fellegek gyülekeztek. Mint utólag kiderült, felesleges volt az aggodalom, hiszen az esőfelhők elkerülték a ligetet. A több-

ség futva-sétálva, míg hárman kerékpározva teljesítették a sportolásra szánt egy órát. Elmondhatom, hogy a végére mindenki kellemesen elfáradt. A futás után a KIE-házban folytatódott a program. A háttérstáb – Kocsor Ági és Rébéli Szabó Attila – jóvoltából finom falatokkal sikerült feltölteni a sportolás során lemerült „akkumulátorainkat”. Vidáman telt az este beszélgetésekkel, darts-versennyel valamint hatalmas ping-pong csatákkal színesítve. A nap vége felé befutottak (nem szó szerint) Budapestről az országos választmányin részt vevő vezetőségi tagok is. Családias hangulatban zárult a Futó-

lipi

Egy hét Sirokon

Egyesületünk az évi pihenését a Mátra és a Bükk határán elhelyezkedő Sirokra tervezte tagjainak, az együtt pihenni vágyóknak. Titkárunk alapos, precíz előkészítő munkájának köszönhetően úgymond ölünkbe hullott a manna, csak bepakoltunk és nekiindultunk úti célunknak, végre kimozdulva a mindennapos mókuskerekből. Vegyes csapatunk a gyermektől a középkorúig, festőművésztől az orvosig, tanártól a boltvezetőig, óvónőtől a vállalkozóig, sofőrtől a mérnökemberig színes arculatot mutatott. Szinte mindenkinek más elképzelése volt a pihenésről - csak túrázni a vackorosban, ecsettel a kézben barangolni, társasozni, várakat keresni, Egerszalókon lubickolni vagy csak egy jót aludni. Különös, de végül mindenki megtalálta, ha nem is a kitűzött célt, de az eb-

ből engedő egymásra figyelő közösséget igen. Az itthon maradtaknak köszönjük a ránk gondolást és a sok előkészületet, és ahogy mondani szokták, jövőre ugyanitt, de együtt Veletek!

MUTATÓ
2. oldal

5			7	3		6		2
6					4	1	5	
				6	1			
4		6	9			5	2	
				8				
	2	5			6	9		1
			1	9				
	5	7	3					9
9		2		5	7			4

Impresszum:

Kiadja a Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület;
Főszerkesztő: Szikora István
Felelős szerkesztő: Szikora Mihály
További munkatársak: Füzesi Judit, Lipták János, Mazán Zsolt, Szabó Katalin Zsófia
Honlap:
www.kie.hu/bekescsaba/mutato
Címünk: 5600 Békéscsaba,
Kinizsi u. 11.

Interjú az önkéntes munkáról

A 2011-es az önkéntesség európai éve. Békés megyében a Békéscsabai KIE kapta meg idén az Önkéntesség Európai Éve 2011 Információs Pont elnevezést, az azzal járó nem kevés feladattal.

Az önkéntességhez kapcsolódó jó gyakorlatok, példák megszorodtak ország szerte, Békéscsabán is. Az egyik sikeres program a Békéscsabai Evangélikus Gimnáziumban ment végbe, Németh Csilla tanárnő közreműködésével, szervezésével. Egy pályázat keretében sikerült forrást találni az elképzeléshez.

Németh Csilla tanárnővel készítettünk interjút.

M.: Mi volt az alapötlet a TÁRS pályázathoz, a gimnazista fiatalok önkéntes munkájához?

N.Cs.: A ledolgozandó órák száma adott volt, 30 óra önkéntes szolgálat. Az intézményeket és a feladatot mi választhattuk. Készítettem egy listát, hogy miben lehet gondolkodni, pl. Máltai Szeretetszolgálat, Vöröskereszt, Zöld Köörök, Vakok és Gyengénlátók Békés Megyei Egyesülete, Réthy Pál Kórház-Rendelőintézet Gyermekosztálya stb. A feladatok is nagyon széleskörűek voltak, de a diákok egyből a gyermekosztályi meseolvasás és játék mellett döntöttek. Mivel egyházi iskola vagyunk, és a városban működik egy Evangélikus Szeretetotthon is, fontosnak tartottuk, hogy az idősekkel való együttlét fontosságára is felhívjuk a diákok figyelmét. Ők nyitottak voltak erre a munkára is, így a két intézményben zajlott az önkéntes segítő szolgálat.

M.: Pontosan milyen feladatot vállaltak a fiatalok?

Heti rendszerességgel 9 héten keresztül töltöttek 1-1 órát a két helyszínen. A gyermekosztályon a beteg gyermekek figyelmét próbálták lekötni hol egy mesemondással, hol pedig a játszószobában egy közös játékkal. A szeretetotthonban felolvastak az időseknek a Bibliából, beszélgettek velük, közös foglalkozásokon vettek részt és szerveztek nekik egy kézműves foglalkozást Húsvét előtt, közösen ráhangolódva az ünnep fontosságára. Amikor az időjárás jobbra fordult, se-

gítettek kerekesszékekbe kényszerült idősek levegőztetésében is.

M.: Milyen érzésekkel várták a fiatalok a szolgálat kezdetét?

Érdeklődőek és rendkívül izgatottak voltak. Az első alkalmon én is ott voltam velük, éreztem, hogy jó, ha ott vagyok mellettük. Aztán, miután megta-

pasztalták, hogy szükség van rájuk és mindkét helyen szeretettel fogadják őket és várják őket, nekem már egyre kevesebb szerep jutott.

M.: Mit szóltak a többiek az iskolában, osztálytársak, tanárok?? Milyen reakcióik voltak?

N.Cs.: Ezek a diákok úttörők voltak abban a tekintetben, hogy Magyarországon igen kevés iskolában megszokott tevékenység az önkénteskedés. A társaik furcsa szemmel is néztek rájuk, viszont ők büszkén vállalták a szolgálatot. Sokan úgy nyilatkoztak, hogy ők aztán soha nem fognak ilyesmit csinálni, de valahol

azért picit irigykedve nézték az elszánt önkénteseket, hiszen legbelül tudták, hogy ők jól cselekednek. Munkájukról sokaknak meséltek, és már találtak követőket is.

M.: Visszatekintve, hogyan érezték magukat ebben a tanuló, hogy érezték magukat az idősek, a kórházban fekvő gyerekek?

N.Cs.: Úgy érzem, nyugodtan kijelenthetem, hogy minden résztvevő számára sikeresen zárult a program. A tanulóknál hatalmas személyiségformáló ereje volt a szolgáltatnak, ők rendkívül élvezték az egészet. A két intézménytől is pozitív visszajelzéseket kaptunk, az idős emberekkel olyan szoros kapcsolatot alakítottak ki a tanulók, hogy lesz, aki a program zárása után is ki fog látogatni hozzájuk. A szeretetotthon mentálhigiénés asszisztense, Tömösiné Márti szerint az otthon lakói kevésbé voltak problémásak, és napról napra várták az iskola diákjait. A gyerekosztályon sikerült egy kicsit tehermentesíteni a kisgyerekekkel állandóan bent lévő szülőket és pótolni azoknak a szülőknek a hiányát, akik a munkahely

vagy a nagy távolság miatt ritkábban tudták látogatni a gyerekeket.

M.: Lesz folytatás? Milyen tanácsot adnál más iskoláknak egy ilyen program lebonyolításához?

N.Cs.: Igen, szeretnénk folytatni és kibővíteni a programot. Szeptemberben egy hetet ezzel a témával fogunk eltölteni az iskolában, lesz egy önkéntességről készült projektverseny, és az iskolai áhítaton megmutatjuk a szolgálatról készült videót is. Itt hívjuk fel a többi tanuló figyelmét az önkéntes segítség fontosságára és szépségeire. Tervünk, hogy felveszünk a helyi egyházakkal (evangélikus, katolikus, református) egy még szorosabb kapcsolatot, és olyan egyedülálló idős embereknek vagy nagycsaládosoknak az adatait gyűjtenénk be, akik a későbbiekben nyitottak lennének és szívesen vennének az iskolánk diákjaitól egy kis segítséget. Itt a tanulók önkéntes szolgálatban látogatnák a lakóhelyükhöz legközelebb eső fent említett célcsoportokat, erejükhöz mérten számlák befizetésével, bevásárlással, beszélgetésekkel, felolvasásokkal segítve mindennapjai-

kat. Hogy másoknak mit tanácsolnék? A koordinálás nem egyszerű feladat, és a munka sem mindennapi, sem a diákok, sem a tanár részéről, de ha lelkes az ember, és hisz abban, hogy amit közösen csinálnak az nagyon jó, akkor nem lehetnek legyőzhetetlen nehézségek.

Köszönöm a beszélgetést, sok sikert kívánok munkádhoz!

ska

Életem értelme

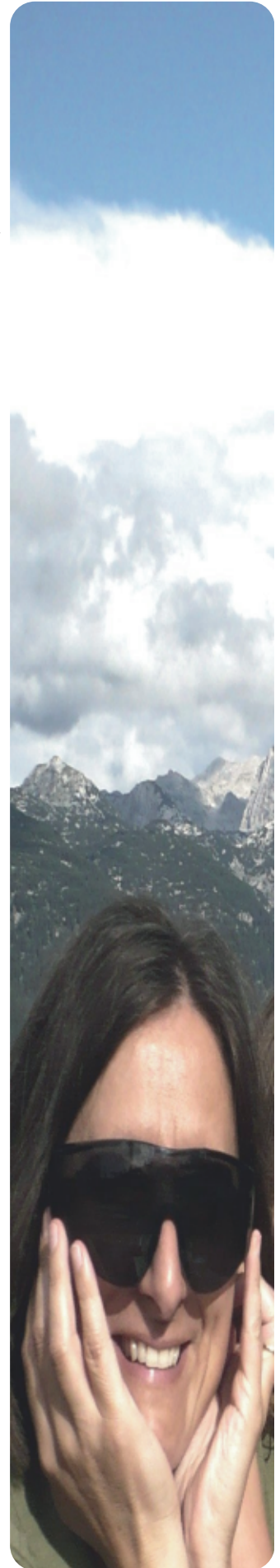
-Mekkora kár, hogy ti mind-mind vakok vagytok,
mekkora kár, hogy látni nem is akartok,
miért nem nyitjátok ki szemeiteket?
Lásd, az erkölcsös ember szenvedélybeteg....
Megvakít a hatalom, a pozíció,
nincs mögötte semmi, elpufog az üres szó...

És engem akartok megvásárolni,
ha lehet kilóra felosztogatni....?
Én még látok, pihegve ülök köztetek,
nem fog megvakítani értéketek!
Szabad ember vagyok, mert annak születtem,
örök lázadó, aki harcol szüntelen.

Noha igaz....Látjátok? Én is vak vagyok,
megvakít a kereszt s a fájdalmas napok.
Teszek-veszek, magába húz a világ,
míg ti, nektek baj ez a kis Magyarország?
Láthatatlan lánc, mi titeket fogva tart,
a sötétben nem láthatod a diadalt.

Uram, nézz rám, senki nem vagyok melletted,
de ezúttal fájdalmad átérzi gyermeked.
Hiába fájdalom szívem a mocsadékon,
a keselyűk összevesznek a maradékon.
Már nem sírok, hisz nincs, ki a jót meglássa,
a forrás már befele tör a sziklába.

Mi kellett, megtörtént, nem féltem életemet,
meg is halna - ha kérnéd-, Érted gyermeked.
Oh, nézd, a fénycsík a felhő alatt veszett,
talán még minden virág nem érezte meg...
Atyám, dicsérlek és cipelem terhemet,
csak küldd már patrónusod, mert a kéz már nagyon remeg.

A helytartó fiatal, senki nem hisz neki,
buzgón imádkozik, már nem folynak könnyei.
Életem értelme: egy séta Istennel a kertben,
egy tiszta ember, ki az Úrral lépdél...
Elfogadni jót s rosszat, mi nekem ígértetett,
s az anyag nem számít, mert anyagból vétetett...

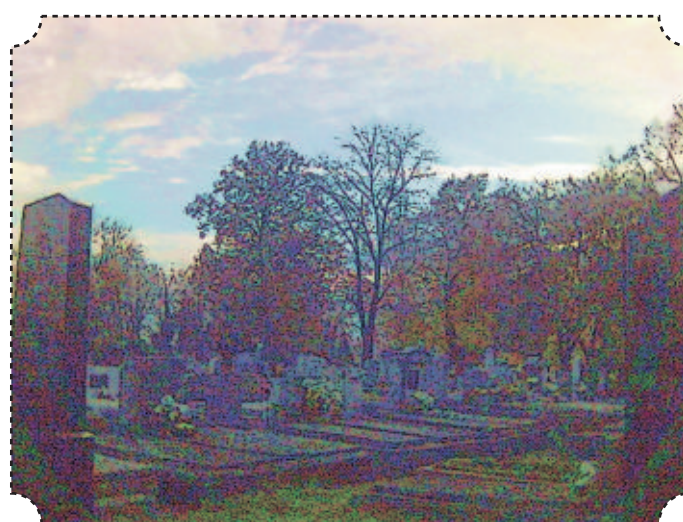
Szabó Katalin Zsófia

Halandó

Sok mű szól a halhatatlanságról a mondáktól a vámpírosztorikig. Mindenesetre érdekes, és úgy tűnik alapvető téma.

Azonban érdekes kifejezés a „halandó” is, amit az ilyen témájú alkotások általában használnak, főleg a hétköznapi emberekre. Merthogy a halandó olyasmit fejez ki, hogy ő normálisan meghal. Ez a dolgok rendje. De aki nem halandó, azért az is meghalhat. Köztudott, hogy ezt a vámpíroknál hogyan lehet elérni. Hiszen nem sebezhetetlenek. De még Akhilleusz sem volt az, hiába volt félisten – és nem csak a sarkára gondolok, a Memnónal való küzdelemben is megsebesült a karján. Avagy ott van példaként Titóniusz, akinek Auróra szerzett örök életet, de örök fiatalságot nem, így az öregség minden baja és nyomorúsága elérte. Vagyis a nem halandók élete sem fenéig ambrózia.

A halandó ellentéte mindenesetre nem a halhatatlan kéne legyen, hanem a halható. Aki normálisan nem hal meg, debizony megsérülhet, nyomorultá válhat, meghalhat. És végül a halhatatlan, aki nem is tud meghalni. Vagy agresszívebben fogalmazva, akit nem

lehet megölni – merthogy valamiért mindig felmerül ez a lehetőség. Noha a halál genetikailag bennünk van (telomerek, ugye a 2009-es Nobel-díj), meg az egész anyagi világ valamilyen vég felé tart (entrópia talán), mégis úgy érezzük, kell lennie valami másnak is. Valami végtelennek, öröknek. És persze szeretnék, ha részünk lenne benne vagy részei lehetnének.

Azzal viszont a legtöbb vallás egyetért, hogy az anyagin túli világban mások a szabályok. Alapvetően erkölcsiek. És az itteni teljesítményünk sem lényegtelen. Sőt az vezethet el a teljességre, ami talán több is a halhatatlanságnál és egy halandónak is része lehet benne.

mis

A 20 éves Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület szeretettel
meghívja az alábbi programjára:

„Repül az idő...”

...és mi vele szárnyalunk!”

Szülinapi Irodalmi Kávéház

2011. szeptember 17. szombat, 17 óra

*Helyszín: Békéscsabai Evangélikus Egyházközség Nagyterme
Békéscsaba, Luther u. 1.*

Fellépnek az elmúlt 20 év vendégei, közöttük:

Iancu Laura *költő, néprajzkutató*

Lázár Attila *dalszerző*

Sutyinszki Beáta *fuvalaművész*

Szabó Katalin Zsófia *költő*

Hajtman Ildikó és Szák Kocsis Péter *énekes*

Varga Zsolt és Palotai Szilárd *gitárművész*

Gondolatok hangoznak el az elmúlt 20 év legemlékezetesebb pillanatairól.

Lelki úttravaló: Lupták György, a Magyarországi KIE elnöke, evangélikus esperes

Konferál: Józsa Mihály *előadóművész*

A belépés díjtalan!